Stepan Vaciliyevich Lipovtsov 翻譯的滿文新約全書翻拍影像著作權為澳洲雪梨 Dr Kenny Wang 所有。

The images of this photoreproduction of the Stepan Vaciliyevich Lipovtsov's Manchu translation of the New Testament are copyrighted to Dr Kenny Wang of Sydney, Australia.

Images Copyright © 2011 by Dr Kenny Wang.

SOUTH WALES FREE PUBLIC LIBRARY SYDNEY 1969

ملحق

أحد أعمال البطولة والشجاعة التي قام بها، وعرف بها

مشيئة الله الرحيم الرحمن وحده ومعونته

بحث تاريخي

هو كتاب ، وهي رواية ، وهي مجلة ، وهي جريدة ، وهي مذكرات ، وهي سيرة ، وهي مقالة ، وهي قصة ، وهي قصيدة ، وهي أغنية ، وهي مسرحية ، وهي ملحمة ، وهي فيلم ، وهي مسلسل ، وهي برنامج ، وهي إعلان ، وهي بيان ، وهي تعليمات ، وهي نشرة ، وهي خطاب ، وهي رسالة ، وهي بطاقة ، وهي دعوة ، وهي شهادة ، وهي وصية ، وهي عقد ، وهي اتفاقية ، وهي معاهدة ، وهي قانون ، وهي لائحة ، وهي قرار ، وهي حكم ، وهي فتوى ، وهي محضر ، وهي تقرير ، وهي دراسة ، وهي بحث ، وهي

UTH WALES
FREE
LIC LIBRARY
SYDNEY.

THE MITCHELL LIBRARY
STATE LIBRARY OF NEW SOUTH WALES
FREE PUBLIC LIBRARY
SYDNEY

ششم، باب ششم، در بیان آنکه چگونه باید بود تا از بلا ایمن بود

حکایت

آورده‌اند که در شهر بلخ مردی بود که او را ابوالحسن می‌گفتند، و او را پسری بود که او را ابوالقاسم می‌گفتند، و او را دختری بود که او را فاطمه می‌گفتند. و ابوالحسن را زنی بود که او را مادر فاطمه می‌گفتند. و ابوالحسن را غلامی بود که او را بشیر می‌گفتند. و ابوالحسن را کنیزکی بود که او را نسرین می‌گفتند. و ابوالحسن را سگی بود که او را سیاه می‌گفتند. و ابوالحسن را گربه‌ای بود که او را موش می‌گفتند. و ابوالحسن را اسبی بود که او را رهوار می‌گفتند. و ابوالحسن را شتری بود که او را کوهان می‌گفتند. و ابوالحسن را گوسفندی بود که او را پشمینه می‌گفتند. و ابوالحسن را بزی بود که او را شاخدار می‌گفتند. و ابوالحسن را خانه‌ای بود که او را سرای می‌گفتند. و ابوالحسن را باغی بود که او را بهشت می‌گفتند. و ابوالحسن را کشتزاری بود که او را گندم‌زار می‌گفتند. و ابوالحسن را آسیابی بود که او را آسیا می‌گفتند. و ابوالحسن را انباری بود که او را انبار می‌گفتند. و ابوالحسن را چاهی بود که او را چاه می‌گفتند. و ابوالحسن را راهی بود که او را راه می‌گفتند. و ابوالحسن را دزدی بود که او را دزد می‌گفتند. و ابوالحسن را پاسبانی بود که او را پاسبان می‌گفتند. و ابوالحسن را قاضی بود که او را قاضی می‌گفتند. و ابوالحسن را شحنه‌ای بود که او را شحنه می‌گفتند. و ابوالحسن را سلطانی بود که او را سلطان می‌گفتند. و ابوالحسن را خدایی بود که او را خدا می‌گفتند.

NEW SOUTH WALES
FREE
PUBLIC LIBRARY
SYDNEY
1869

GEOLOGICAL SURVEY LIBRARY 1869

NEW SOUTH WALES
FREE
PUBLIC LIBRARY
SYDNEY.
1869

PUBLIC LIBRARY
SYDNEY.
1869

FREE PUBLIC LIBRARY SYDNEY 1869

ཚིགས་བཅད་ཡིན་ཏེ། དེའི་ཚེ་ཁོ་བོ་ཅག་ཏུ་ཡང་ཐེག་པ་ཆེན་པོ་ལ་ཞུགས་པ་ཡིན་ནོ་ཞེས་ཟེར་བ་ཡིན་ནོ། །ཡང

ཚུལ་ཁྲིམས་ཀྱི་ཕུང་པོ་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པ་ཡིན་ནོ། །ཞེས་བྱ་བ་ནི་

ᠳᠠᠭᠤᠯᠠᠯᠳᠠ ᠲᠣᠭᠲᠠᠭᠠᠭᠰᠠᠨ ᠨᠣᠮᠤᠨ ᠲᠠᠪᠤᠨ ᠳᠡᠪᠲᠡᠷ᠂ ᠨᠢᠭᠡᠳᠦᠭᠡᠷ ᠬᠡᠰᠡᠭ᠂ ᠨᠢᠭᠡᠳᠦᠭᠡᠷ ᠳᠤᠪᠰᠠᠭ᠎ᠠ᠂ ᠨᠢᠭᠡᠳᠦᠭᠡᠷ ᠵᠦᠢᠯ᠂ ᠨᠢᠭᠡᠳᠦᠭᠡᠷ ᠪᠦᠯᠦᠭ᠂ ᠨᠢᠭᠡᠳᠦᠭᠡᠷ ᠪᠠᠭᠠᠨ

ཞལ་ཏེ་ཁོ་ནས་ཤེས་ཏེ། རྒྱལ་པོ་ཁྱོད་ཀྱིས་ཤེས་ཏེ། ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི

Pam. E 8

Stepan Vaciliyevich Lipovtsov 翻譯的滿文新約全書翻拍影像著作權為澳洲雪梨 Dr Kenny Wang 所有。

The images of this photoreproduction of the Stepan Vaciliyevich Lipovtsov's Manchu translation of the New Testament are copyrighted to Dr Kenny Wang of Sydney, Australia.

Images Copyright © 2011 by Dr Kenny Wang.

ᑭᓯᐢᑫᐅᑎᓂᒃ ᐊᑭᓐᓂᒃ ᐊᑭᓐᓂᒃ ᐊᑭᓐ

NEW SOUTH WALES
FREE
PUBLIC LIBRARY.
SYDNEY.
1869

PUBLIC LIBRARY
SYDNEY
1869

ཁ་ལས་ཁ་སྐྱེས་ཏེ། རིག་རྒྱུ་དང་ཁ་ཐུག་ཅིང་ཁ་ཐུག་ཏུ་ཁ་ཐུག་པ་ཁ་ཐུག་ཁ་ཐུག་ཁ་ཐུག

THE MITCHELL LIBRARY
STATE LIBRARY OF NEW SOUTH WALES
FREE PUBLIC LIBRARY SYDNEY
1969

وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ جَنَّاتٍ مَّعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أُكُلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ ۚ كُلُوا مِن ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ ۖ وَلَا تُسْرِفُوا ۚ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٤١﴾ وَمِنَ الْأَنْعَامِ حَمُولَةً وَفَرْشًا ۚ كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ ۚ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿١٤٢﴾ ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ ۖ مِّنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْزِ اثْنَيْنِ ۗ قُلْ آلذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ الْأُنثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيَيْنِ ۖ نَبِّئُونِي بِعِلْمٍ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٤٣﴾ وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ ۗ قُلْ آلذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ الْأُنثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيَيْنِ ۖ أَمْ كُنتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّاكُمُ اللَّهُ بِهَٰذَا ۚ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِّيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٤﴾ قُل لَّا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَىٰ طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَن يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَّسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ ۚ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤٥﴾ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفُرٍ ۖ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ۚ ذَٰلِكَ جَزَيْنَاهُم بِبَغْيِهِمْ ۖ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿١٤٦﴾ فَإِن كَذَّبُوكَ فَقُل رَّبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ ۖ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٤٧﴾ سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِن شَيْءٍ ۚ كَذَٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا بَأْسَنَا ۗ قُلْ هَلْ عِندَكُم مِّنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا ۖ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿١٤٨﴾ قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ ۖ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٤٩﴾ قُلْ هَلُمَّ شُهَدَاءَكُمُ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَٰذَا ۖ فَإِن شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ ۚ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُم بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿١٥٠﴾ قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ ۖ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا ۖ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا ۖ وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُم مِّنْ إِمْلَاقٍ ۖ نَّحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ ۖ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ ۖ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ۚ ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٥١﴾ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ ۚ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ ۖ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۖ وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ۖ وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ۚ ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٢﴾ وَأَنَّ هَٰذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ ۖ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَن سَبِيلِهِ ۚ ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٥٣﴾ ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُم بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٤﴾ وَهَٰذَا كِتَابٌ أَنزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٥٥﴾ أَن تَقُولُوا إِنَّمَا أُنزِلَ الْكِتَابُ عَلَىٰ طَائِفَتَيْنِ مِن قَبْلِنَا وَإِن كُنَّا عَن دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ ﴿١٥٦﴾ أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ ۚ فَقَدْ جَاءَكُم بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ ۚ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن كَذَّبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا ۗ سَنَجْزِي الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَنْ آيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ﴿١٥٧﴾ هَلْ يَنظُرُونَ إِلَّا أَن تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ ۗ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنفَعُ نَفْسًا إِيمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِن قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا ۗ قُلِ انتَظِرُوا إِنَّا مُنتَظِرُونَ ﴿١٥٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا لَّسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ ۚ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿١٥٩﴾ مَن جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا ۖ وَمَن جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦٠﴾ قُلْ إِنَّنِي هَدَانِي رَبِّي إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ دِينًا قِيَمًا مِّلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۚ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٦١﴾ قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٢﴾ لَا شَرِيكَ لَهُ ۖ وَبِذَٰلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٣﴾ قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ ۚ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا ۚ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۚ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿١٦٤﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ ۗ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٦٥﴾

الٓمٓصٓ ﴿١﴾ كِتَابٌ أُنزِلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُن فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ لِتُنذِرَ بِهِ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾ اتَّبِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ ۗ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿٣﴾ وَكَم مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بَأْسُنَا بَيَاتًا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ ﴿٤﴾ فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُم بَأْسُنَا إِلَّا أَن قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٥﴾ فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ ﴿٦﴾ فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِم بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ ﴿٧﴾ وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ ۚ فَمَن ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٨﴾ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُم بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ ﴿٩﴾ وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ ۗ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿١٠﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ ﴿١١﴾ قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ ۖ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ ﴿١٢﴾ قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَن تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ ﴿١٣﴾ قَالَ أَنظِرْنِي إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤﴾ قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿١٥﴾ قَالَ فَبِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١٦﴾ ثُمَّ لَآتِيَنَّهُم مِّن بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَن شَمَائِلِهِمْ ۖ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ﴿١٧﴾ قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْءُومًا مَّدْحُورًا ۖ لَّمَن تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٨﴾ وَيَا آدَمُ اسْكُنْ أَنتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾ فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِن سَوْآتِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَٰذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَن تَكُونَا مَلَكَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ ﴿٢٠﴾ وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢١﴾ فَدَلَّاهُمَا بِغُرُورٍ ۚ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِن وَرَقِ الْجَنَّةِ ۚ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَن تِلْكُمَا الشَّجَرَةِ وَأَقُل لَّكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٢٢﴾ قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾ قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۖ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٢٤﴾ قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ ﴿٢٥﴾ يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُوَارِي سَوْآتِكُمْ وَرِيشًا ۖ وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ۚ ذَٰلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٢٦﴾ يَا بَنِي آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم مِّنَ الْجَنَّةِ يَنزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْآتِهِمَا ۗ إِنَّهُ يَرَاكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ ۗ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٧﴾ وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا ۗ قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ ۖ أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾ قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ ۖ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۚ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ ﴿٢٩﴾ فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ ۗ إِنَّهُمُ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُم مُّهْتَدُونَ ﴿٣٠﴾ يَا بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا ۚ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣١﴾ قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ ۚ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ كَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣٢﴾ قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَن تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَن تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ ۖ فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣٤﴾ يَا بَنِي آدَمَ إِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي فَمَنِ اتَّقَىٰ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٥﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٦﴾ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ ۚ أُولَٰئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُم مِّنَ الْكِتَابِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوا أَيْنَ مَا كُنتُمْ تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ ۖ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿٣٧﴾ قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِكُم مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ فِي النَّارِ ۖ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَّعَنَتْ أُخْتَهَا ۖ حَتَّىٰ إِذَا ادَّارَكُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرَاهُمْ لِأُولَاهُمْ رَبَّنَا هَٰؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَآتِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِّنَ النَّارِ ۖ قَالَ لِكُلٍّ ضِعْفٌ وَلَٰكِن لَّا تَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾ وَقَالَتْ أُولَاهُمْ لِأُخْرَاهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِن فَضْلٍ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٣٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّىٰ يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ ۚ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ ﴿٤٠﴾ لَهُم مِّن جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِن فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ ۚ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٢﴾ وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِم مِّنْ غِلٍّ تَجْرِي مِن تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ ۚ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَٰذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ ۖ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ ۚ وَنُودُوا أَن تِلْكُمُ الْجَنَّةُ أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾ وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَن قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدتُّم مَّا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا ۖ قَالُوا نَعَمْ ۚ فَأَذَّنَ مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ أَن لَّعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُم بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ ﴿٤٥﴾ وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ ۚ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمَاهُمْ ۚ وَنَادَوْا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَن سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ۚ لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ ﴿٤٦﴾ وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾ وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُم بِسِيمَاهُمْ قَالُوا مَا أَغْنَىٰ عَنكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٨﴾ أَهَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ ۚ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٤٩﴾ وَنَادَىٰ أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِيضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ ۚ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهُمَا عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٥٠﴾ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا ۚ فَالْيَوْمَ نَنسَاهُمْ كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَٰذَا وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٥١﴾ وَلَقَدْ جِئْنَاهُم بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ هَلْ يَنظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ ۚ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلُهُ يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِن قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ فَهَل لَّنَا مِن شُفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلَ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ ۚ قَدْ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُم مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٥٣﴾ إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ۖ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا ۗ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ ۗ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ ۗ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٤﴾ ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً ۚ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٥٥﴾ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا ۚ إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾ وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا أَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَنزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ ۚ كَذَٰلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٧﴾ وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ ۖ وَالَّذِي خَبُثَ لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكِدًا ۚ كَذَٰلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ﴿٥٨﴾ لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۖ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥٩﴾ قَالَ الْمَلَأُ مِن قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٦٠﴾ قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَٰكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦١﴾ أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٢﴾ أَوَعَجِبْتُمْ أَن جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٦٣﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَنجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ ﴿٦٤﴾ وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا ۚ قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۚ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٦٥﴾ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٦٦﴾ قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَٰكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٧﴾ أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ ﴿٦٨﴾ أَوَعَجِبْتُمْ أَن جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ ۚ وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِن بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَصْطَةً ۖ فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٦٩﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا ۖ فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِن كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٧٠﴾ قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ ۖ أَتُجَادِلُونَنِي فِي أَسْمَاءٍ سَمَّيْتُمُوهَا أَنتُمْ وَآبَاؤُكُم مَّا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِن سُلْطَانٍ ۚ فَانتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُم مِّنَ الْمُنتَظِرِينَ ﴿٧١﴾ فَأَنجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْم

THE MITCHELL LIBRARY
FREE PUBLIC LIBRARY
SYDNEY
1869

[illegible] ۱۰ [illegible] ۱۰ [illegible] ۱۰ [

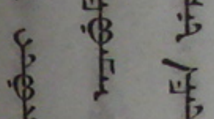

Part-7

THE NEW SOUTH WALES PUBLIC LIBRARY SYDNEY 865

Stepan Vaciliyevich Lipovtsov 翻譯的滿文新約全書翻拍影像著作權為澳洲雪梨 Dr Kenny Wang 所有。

The images of this photoreproduction of the Stepan Vaciliyevich Lipovtsov's Manchu translation of the New Testament are copyrighted to Dr Kenny Wang of Sydney, Australia.

Images Copyright © 2011 by Dr Kenny Wang.

Press - 24
21-F

NEW SOUTH WALES
FREE
PUBLIC LIBRARY
SYDNEY.
869

وَلَا يَجُوزُ أَنْ يَكُونَ مَعَهُ إِلَهٌ آخَرُ،

FREE PUBLIC LIBRARY SYDNEY 86

THE MITCHELL LIBRARY
NEW SOUTH WALES
PUBLIC LIBRARY

NEW SOUTH WALES
FREE
PUBLIC LIBRARY

"ولادت"

ولادت حضرت امام حسین علیہ السلام بروز پنجشنبہ پنجم شعبان سنہ چہارم ہجری واقع شد

"شہادت"

شہادت حضرت امام حسین علیہ السلام در روز جمعہ دہم محرم الحرام سنہ شصت و یکم ہجری واقع شد

"مدت عمر"

مدت عمر حضرت امام حسین علیہ السلام پنجاہ و سہ سال بود

"اولاد"

اولاد حضرت امام حسین علیہ السلام پنج پسر و سہ دختر بود

"اسامی پسران"

اسامی پسران حضرت امام حسین علیہ السلام علی اکبر و علی اصغر و جعفر و عبداللہ و محمد بود

"اسامی دختران"

اسامی دختران حضرت امام حسین علیہ السلام سکینہ و فاطمہ و زینب بود

"مزار"

مزار حضرت امام حسین علیہ السلام در کربلا است

"مادہ تاریخ"

مادہ تاریخ شہادت حضرت امام حسین علیہ السلام لفظ مظلوم است

"ولادت"

ولادت حضرت امام حسین علیہ السلام بروز پنجشنبہ پنجم شعبان سنہ چہارم ہجری واقع شد

"شہادت"

شہادت حضرت امام حسین علیہ السلام در روز جمعہ دہم محرم الحرام سنہ شصت و یکم ہجری واقع شد

"مدت عمر"

مدت عمر حضرت امام حسین علیہ السلام پنجاہ و سہ سال بود

"اولاد"

اولاد حضرت امام حسین علیہ السلام پنج پسر و سہ دختر بود

"اسامی پسران"

اسامی پسران حضرت امام حسین علیہ السلام علی اکبر و علی اصغر و جعفر و عبداللہ و محمد بود

"اسامی دختران"

اسامی دختران حضرت امام حسین علیہ السلام سکینہ و فاطمہ و زینب بود

"مزار"

مزار حضرت امام حسین علیہ السلام در کربلا است

"مادہ تاریخ"

مادہ تاریخ شہادت حضرت امام حسین علیہ السلام لفظ مظلوم است

وَالْمُسْلِمُونَ فِي الْمَسْجِدِ يَنْتَظِرُونَ الصَّلَاةَ

NEW SOUTH WALES
PUBLIC LIBRARY
SYDNEY

"سبحان الله العظيم"

حضرت عبدالله رضي الله عنه فرماتے ہیں کہ میں نے رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم کو فرماتے سنا کہ جو شخص صبح کے وقت یہ کلمات کہے گا اس کے گناہ معاف ہو جائیں گے اگرچہ وہ سمندر کی جھاگ کے برابر ہوں، اور جو شام کے وقت یہ کلمات کہے گا اس کے گناہ معاف ہو جائیں گے اگرچہ وہ سمندر کی جھاگ کے برابر ہوں، اور جو شخص رات کے وقت یہ کلمات کہے گا اس کے گناہ معاف ہو جائیں گے اگرچہ وہ سمندر کی جھاگ کے برابر ہوں، اور جو شخص دن کے وقت یہ کلمات کہے گا اس کے گناہ معاف ہو جائیں گے اگرچہ وہ سمندر کی جھاگ کے برابر ہوں، اور جو شخص صبح کے وقت یہ کلمات کہے گا اس کے گناہ معاف ہو جائیں گے اگرچہ وہ سمندر کی جھاگ کے برابر ہوں، اور جو شخص

NEW SOUTH WALES
FREE
PUBLIC LIBRARY
SYDNEY.
1869

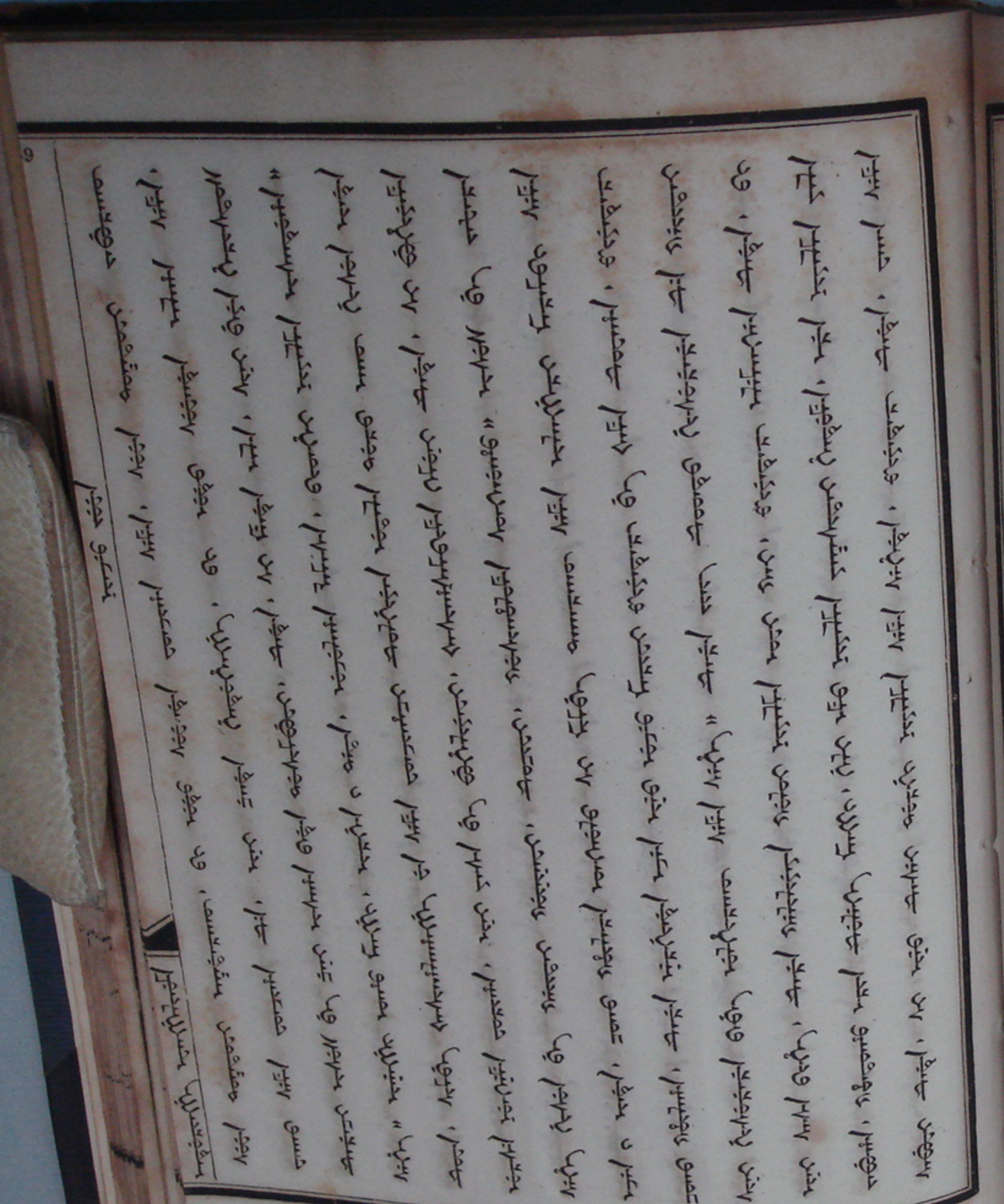

FREE PUBLIC LIBRARY SYDNEY. 1869

ཁྲིམས་ཡིག་ཆེན་མོ།

ཁྲིམས་ཡིག་ཆེན་མོ་ཞེས་བྱ་བ་ནི།

NEW SOUTH WALES
FREE PUBLIC LIBRARY
SYDNEY
1869

Parb-6

Stepan Vaciliyevich Lipovtsov 翻譯的滿文新約全書翻拍影像著作權為澳洲雪梨 Dr Kenny Wang 所有。

The images of this photoreproduction of the Stepan Vaciliyevich Lipovtsov's Manchu translation of the New Testament are copyrighted to Dr Kenny Wang of Sydney, Australia.

Images Copyright © 2011 by Dr Kenny Wang.

ಮೇಲಿನ ಅಂಶಗಳು ಒಟ್ಟು, ಕಾಡಿನ ಜೀವನ ಪದ್ಧತಿಯ ಮೇಲೆ ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲುತ್ತವೆ. ಅವರು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಜೇನು, ಗೆಡ್ಡೆ ಗೆಣಸುಗಳನ್ನು ತಿಂದು, ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಬೇಟೆಯಾಡಿ ತಿಂದು ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಚರ್ಮವನ್ನು ಹದಮಾಡಿ ಹೊದಿಕೆಯನ್ನಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಮರದ ಎಲೆಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಪಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಡುಗೆ ಮಾಡಿ ತಿನ್ನ

THE SOUTH WALES
FREE
PUBLIC LIBRARY
SYDNEY.
1869

ਸਭਾਪਰਵ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ।

ਸਭਾਪਰਵ ਦੀ ਸੰਖੇਪ ਕਥਾ

ਸਭਾਪਰਵ ਵਿੱਚ ਮਯ ਦਾਨਵ ਦੁਆਰਾ ਪਾਂਡਵਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਅਦਭੁਤ ਸਭਾ ਭਵਨ ਦੀ ਉਸਾਰੀ, ਨਾਰਦ ਮੁਨੀ ਦੁਆਰਾ ਯੁਧਿਸ਼ਟਰ ਨੂੰ ਰਾਜਸੂਯ ਯੱਗ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ, ਜਰਾਸੰਧ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਅਤੇ ਕੈਦ ਰਾਜਿਆਂ ਦੀ ਰਿਹਾਈ, ਰਾਜਸੂਯ ਯੱਗ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ, ਦੁਰਯੋਧਨ ਦੀ ਈਰਖਾ, ਸ਼ਕੁਨੀ ਨਾਲ ਜੂਆ ਖੇਡਣ ਦੀ ਸਲਾਹ, ਜੂਏ ਵਿੱਚ ਪਾਂਡਵਾਂ ਦੀ ਹਾਰ, ਦ੍ਰੌਪਦੀ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ, ਪਾਂਡਵਾਂ ਦਾ ਬਨਵਾਸ ਅਤੇ ਅਗਿਆਤਵਾਸ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਤੇ ਰਿਹਾਈ, ਦੁਰਯੋਧਨ ਦੀ ਈਰਖਾ ਅਤੇ ਪਾਂਡਵਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼, ਪਾਂਡਵਾਂ ਦੀ ਹਾਰ ਅਤੇ ਬਨ

ولا يجوز أن يكون الشيء الواحد في الوقت الواحد في مكانين، ولا أن يكون في مكان واحد في وقتين، ولا أن يكون في مكان واحد في وقت واحد في حالتين، ولا أن يكون في مكان واحد في وقت واحد في حالة واحدة، ولا أن يكون في مكان واحد في وقت واحد في حالة واحدة في جهة واحدة، ولا أن يكون في مكان واحد في وقت واحد في حالة واحدة في جهة واحدة في بعد واحد، ولا أن يكون في مكان واحد في وقت واحد في حالة واحدة في جهة واحدة في بعد واحد في عمق واحد، ولا أن يكون في مكان واحد في وقت واحد في حالة واحدة في جهة واحدة في بعد واحد في عمق واحد في سطح واحد، ولا أن يكون في مكان واحد في وقت واحد في حالة واحدة في جهة واحدة في بعد واحد في عمق واحد في سطح واحد في خط واحد، ولا أن يكون في مكان واحد في وقت واحد في حالة واحدة في جهة واحدة في بعد واحد في عمق واحد في سطح واحد في خط واحد في نقطة واحدة.

وهذه الأشياء كلها ممتنعة على الله تعالى، لأنه ليس بجسم ولا جوهر ولا عرض، ولا يحويه مكان ولا يجري عليه زمان، ولا يتغير بتغير الأحوال، ولا يتبدل بتبدل الأزمان، ولا يتحيز بتحيز الأمكنة، ولا يتجزأ بتجزؤ الأجسام، ولا يتبعض بتبعض الأعراض، ولا يتحرك بحركة الأجرام، ولا يسكن بسكون الأجسام، ولا يتلون بتلون الألوان، ولا يتطعم بتطعم الطعوم، ولا يتشمم بتشمم الروائح، ولا يتلمس بتلمس الملموسات، ولا يتكيف بتكيف الكيفيات، ولا يتكمم بتكمم الكميات، ولا يتحيز بتحيز الحيزيات، ولا يتجهة بتجهة الجهات، ولا يتبعد بتبعد الأبعاد، ولا يتعمق بتعمق الأعماق، ولا يتسطح بتسطح السطوح، ولا يتخط بتخط الخطوط، ولا يتنقط بتنقط النقط، ولا يتحد بتحد الحدود، ولا يتشكل بتشكل الأشكال، ولا يتصور بتصور الصور، ولا يتخيل بتخيل الخيالات، ولا يتوهم بتوهم الأوهام، ولا يتفكر بتفكر الأفكار، ولا يتذكر بتذكر الذكريات، ولا يتعقل بتعقل العقليات، ولا يتحس بتحس الحسيات، ولا يتوجد بتوجد الموجودات، ولا يتعدم بتعدم المعدومات، ولا يتحقق بتحقق الحقائق، ولا يتبطل بتبطل الباطلات، ولا يتثبت بتثبت الثابتات، ولا يتنفي بتنفي المنفيات، ولا يتوجب بتوجب الواجبات، ولا يتمكن بتمكن الممكنات، ولا يتحيل بتحيل المحالات، ولا يتقدر بتقدر المقدورات، ولا يتعجز بتعجز العاجزات، ولا يتعذر بتعذر المتعذرات، ولا يتيسر بتيسر الميسرات، ولا يتسهل بتسهل السهلات، ولا يتصعب بتصعب الصعبات، ولا يتشدد بتشدد الشدائد، ولا يترخص بترخص الرخص، ولا يتغلظ بتغلظ الغلظ، ولا يتلطف بتلطف اللطف، ولا يتعنف بتعنف العنف، ولا يترفق بترفق الرفق، ولا يتخرق بتخرق الخرق، ولا يتحلم بتحلم الحلم، ولا يتسفه بتسفه السفه، ولا يتعلم بتعلم العلم، ولا يتجهل بتجهل الجهل، ولا يتذكر بتذكر الذكر، ولا يتنسى بتنسى النسيان، ولا يتيقظ بتيقظ اليقظة، ولا يتنبه بتنبه التنبه، ولا يتغفل بتغفل الغفلة، ولا يتفطن بتفطن الفطنة، ولا يتبلد بتبلد البلادة، ولا يتذكى بتذكى الذكاء، ولا يتغبى بتغبى الغباوة، ولا يتفهم بتفهم الفهم، ولا يتعقل بتعقل العقل، ولا يتحمق بتحمق الحمق، ولا يتعقل بتعقل العقل، ولا يتجنن بتجنن الجنون، ولا يتعقل بتعقل العقل، ولا يتعته بتعته العته، ولا يتعقل بتعقل العقل، ولا يتخبل بتخبل الخبل، ولا يتعقل بتعقل العقل، ولا يتوسوس بتوسوس الوسوسة، ولا يتعقل بتعقل العقل، ولا يتهوس بتهوس الهوس، ولا يتعقل بتعقل العقل، ولا يتلوس بتلوس اللوس، ولا يتعقل بتعقل العقل، ولا يتخرف بتخرف الخرف، ولا يتعقل بتعقل العقل، ولا يتهذر بتهذر الهذر، ولا يتعقل بتعقل العقل، ولا يتثرثر بتثرثر الثرثرة، ولا يتعقل بتعقل العقل، ولا يتلغو بتلغو اللغو، ولا يتعقل بتعقل العقل، ولا يتهذي بتهذي الهذيان، ولا يتعقل بتعقل العقل، ولا يتخلط بتخلط الخلط، ولا يتعقل بتعقل العقل، ولا يتلخبط بتلخبط اللخبطة، ولا يتعقل بتعقل العقل، ولا يتهوش بتهوش الهوشة، ولا يتعقل بتعقل العقل، ولا يتفوض بتفوض الفوضى، ولا يتعقل بتعقل العقل، ولا يتشوش بتشوش الشوشة، ولا يتعقل بتعقل العقل، ولا يتلوث بتلوث اللوثة، ولا يتعقل بتعقل العقل، ولا يتخبط بتخبط الخبط، ولا يتعقل بتعقل العقل، ولا يتهوك بتهوك الهوك، ولا يتعقل بتعقل العقل، ولا يتلوك بتلوك اللوك

THE MITCHELL LIBRARY
FREE PUBLIC LIBRARY
SYDNEY.
1889

ਸਫ਼ਾ ਸਫ਼ਾ

ਸਫ਼ਾ ਸਫ਼ਾ ਸਫ਼ਾ

وَلَا تَقْرَبُوا الصَّلٰوةَ وَأَنْتُمْ سُكٰرٰى حَتّٰى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ حَتّٰى تَغْتَسِلُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضٰى أَوْ عَلٰى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لٰمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا

نماز کے نزدیک نہ جاؤ جب تم نشہ میں ہو یہاں تک کہ سمجھنے لگو جو کچھ منہ سے کہتے ہو اور نہ ناپاک ہونے کی حالت میں مگر راہ چلتے ہو یہاں تک کہ غسل کر لو اور اگر تم بیمار ہو یا سفر میں ہو یا تم میں سے کوئی قضائے حاجت سے آیا ہو یا تم نے عورتوں سے صحبت کی ہو پھر پانی نہ پاؤ تو پاک مٹی سے تیمم کرو پس اپنے منہ اور ہاتھوں پر مسح کرو بیشک اللہ معاف کرنے والا بخشنے والا ہے

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتٰبِ يَشْتَرُونَ الضَّلٰلَةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَ وَاللّٰهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَلِيًّا وَكَفٰى بِاللّٰهِ نَصِيرًا

کیا تو نے نہیں دیکھا ان کو جن کو ملا ہے کچھ حصہ کتاب سے مول لیتے ہیں گمراہی اور چاہتے ہیں کہ تم بھی بہک جاؤ راہ سے اور اللہ خوب جانتا ہے تمہارے دشمنوں کو اور اللہ کافی ہے حمایتی اور اللہ کافی ہے مددگار

PUBLIC LIBRARY

«باب الجمعة»

حدثنا محمد بن يحيى الذهلي، حدثنا عبد الرزاق، أخبرنا معمر، عن الزهري، عن سالم، عن ابن عمر، قال: سمعت النبي ﷺ يقول: «إذا جاء أحدكم الجمعة فليغتسل» تابعه عبد الله بن المبارك، عن معمر، وقال عبد الرحمن، عن سفيان، عن الزهري، عن سالم، عن أبيه، عن النبي ﷺ: «إذا راح أحدكم فليغتسل» وقال شعيب، عن الزهري، عن سالم، عن النبي ﷺ: «من جاء منكم الجمعة فليغتسل» وقال يونس، عن الزهري، عن سالم، عن ابن عمر، عن النبي ﷺ: «إذا جاء أحدكم الجمعة فليغتسل» وقال الليث، عن نافع، عن ابن عمر، عن النبي ﷺ: «إذا جاء أحدكم الجمعة فليغتسل» وقال أيوب، عن نافع، عن ابن عمر، عن النبي ﷺ: «إذا جاء أحدكم الجمعة فليغتسل» وقال عبيد الله، عن نافع، عن ابن عمر، عن النبي ﷺ: «إذا جاء أحدكم الجمعة فليغتسل» وقال مالك، عن نافع، عن ابن عمر، عن النبي ﷺ: «إذا جاء أحدكم الجمعة فليغتسل» وقال عبد الله بن دينار، عن ابن عمر، عن النبي ﷺ: «إذا جاء أحدكم الجمعة فليغتسل» وقال عبد الله ب

ਸੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਜੋ ਤੂੰ ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਵਿਆਹਿਆ ਹੈਂ, ਇਹ ਤੇਰੀ ਭੈਣ ਹੈ। ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਆਖਿਆ, ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚ ਵਿਆਹਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ

FREE PUBLIC LIBRARY SYDNEY 1869

ਮਹਾਰਾਜ" ਸੰਜਯ ਦੇਹਲੀ, ਕਿ ਮੈਨੂ ਸੰਜੋਵਾਲੀ ਦੀ ਵੇਦਨਾ, ਵੇਦਨਾਵਾਲੀ, ਵੇਦਨਾਵਾਲੀ ਦੀ ਵੇਦਨਾ ਹੈ।
ਵੇਖ ਸਕਾ, ਦੀ ਵਾਲੀ ਮੈਨੂ ਸਕਾ ਦੀ ਵੇਦਨਾਵਾਲੀ ਸਕਾਰੀ, ਸੰਜੋ ਸੰਜੋਵਾਲੀ ਦੀਵਾਲੀ ਵਾਲੀ ਸਕਾ ਵੇਦਨਾ
ਵਾਲੀ ਵੇਖ ਦੀ ਸਾਰ, ਸੰਜੋ ਵੇਦਨਾਵਾਲੀ ਸਕਾਰੀ ਦਾਲ ਸਾਰੀ ਸਾਰੀ" ਸਕਾਰੀ ਸੰਜੋ, ਸੰਜੋ ਵਾਲੀ
ਸਕਾਰੀ ਦਾਲ ਸਾਰੀ" ਸਕਾਰੀ ਸੰਜੋਵਾਲੀ ਸਾਰੀ ਵਾਲੀ, ਸਾ ਸਾਰੀਵਾਲੀ, ਸਕਾਰੀਵਾਲੀ ਸੰਜੋਵਾਲੀ, ਸੰਜੋ
ਸਕਾਰੀ ਸਾਰ ਦੇਵਾਲੀ ਦੀ ਵਾਲੀਵਾਲੀ" ਸਾਰੀ ਵਾਲੀਵਾਲੀ ਦੀ ਵਾਲੀ, ਸਾਰੀ ਸਕਾਰੀ ਸੰਜੋਵਾਲੀ ਸਕਾਰੀ
ਸਾਰੀਵਾਲੀ ਸੰਜੋਵਾਲੀ ਸਕਾਰੀ ਸਕਾ, ਸਾਰੀ ਸਕਾਰੀ ਸੰਜੋਵਾਲੀ" ਸਕਾਰੀ ਸਾਰ ਦੇਵਾਲੀ ਸਕਾਰੀ
ਸੰਜੋਵਾਲੀ ਦੀ ਸਕਾਰੀਵਾਲੀ" ਸਾਰੀਵਾਲੀ ਵਾਲੀ ਵਾਲੀ ਸੰਜੋਵਾਲੀ ਸਕਾਰੀ, ਸੰਜੋ ਵਾਲੀ ਸਕਾਰੀ
ਸਾਰੀਵਾਲੀ ਸੰਜੋ ਸਕਾਰੀਵਾਲੀ ਸਾਰੀ, ਸਾਰੀ ਸਕਾਰੀ ਸੰਜੋਵਾਲੀ, ਸਾਰੀ ਸਕਾਰੀ ਸੰਜੋਵਾਲੀ ਸਕਾਰੀ
ਸਾਰੀਵਾਲੀ ਸੰਜੋਵਾਲੀ ਸਕਾਰੀ ਸਾਰੀ, ਸਾਰੀ ਸਕਾਰੀ ਸੰਜੋਵਾਲੀ ਸਕਾਰੀ ਸਾਰੀ ਸੰਜੋਵਾਲੀ ਸਕਾਰੀ
ਸਾਰੀਵਾਲੀ ਸੰਜੋਵਾਲੀ ਸਕਾਰੀ ਸਾਰੀ, ਸਾਰੀ ਸਕਾਰੀ ਸੰਜੋਵਾਲੀ ਸਕਾਰੀ ਸਾਰੀ ਸੰਜੋਵਾਲੀ ਸਕਾਰੀ

ਸਾਰੀਵਾਲੀ ਸੰਜੋਵਾਲੀ ਸਕਾਰੀ ਸਾਰੀ, ਸਾਰੀ ਸਕਾਰੀ ਸੰਜੋਵਾਲੀ ਸਕਾਰੀ ਸਾਰੀ ਸੰਜੋਵਾਲੀ ਸਕਾਰੀ
ਸਾਰੀਵਾਲੀ ਸੰਜੋਵਾਲੀ ਸਕਾਰੀ ਸਾਰੀ, ਸਾਰੀ ਸਕਾਰੀ ਸੰਜੋਵਾਲੀ ਸਕਾਰੀ ਸਾਰੀ ਸੰਜੋਵਾਲੀ ਸਕਾਰੀ
ਸਾਰੀਵਾਲੀ ਸੰਜੋਵਾਲੀ ਸਕਾਰੀ ਸਾਰੀ, ਸਾਰੀ ਸਕਾਰੀ ਸੰਜੋਵਾਲੀ ਸਕਾਰੀ ਸਾਰੀ ਸੰਜੋਵਾਲੀ ਸਕਾਰੀ
ਸਾਰੀਵਾਲੀ ਸੰਜੋਵਾਲੀ ਸਕਾਰੀ ਸਾਰੀ, ਸਾਰੀ ਸਕਾਰੀ ਸੰਜੋਵਾਲੀ ਸਕਾਰੀ ਸਾਰੀ ਸੰਜੋਵਾਲੀ ਸਕਾਰੀ

دێت، تەماحیلێ ئی چەنگەوە» ئینجا چەپۆ ئەگەیێ ئەرا ئی ئێنێ ئێشێ ئی چەپۆیەت ھۆی ھێز ھەرچەم ئی ھەرە» تەڵێ ھەرەسۆڵ ھۆی ئەرا ئ ئەگەیێ دەم ئەی، ھەرەسێ ئەیێ تەڵێ ڕەیێ ئەدا ئی ئاھێت ئێشەوەیێ» تەڵێ دەڵێت ڕەیێ، ئەی ئەی ئێشەوە ئەگەیێ ئەرا ئی ھەرە ئ ئەگەیێ ئەرا ئی ھەرە ئ ئەگەیێ ئەرا ئی ھەرە ئ

NEW SOUTH WALES
FREE
PUBLIC LIBRARY
SYDNEY
1869

۱۷ و ۱۸ و ۱۹ و ۲۰ و ۲۱ و ۲۲ و ۲۳ و ۲۴ و ۲۵ و ۲۶ و ۲۷ و ۲۸

۱۷ و ۱۸ و ۱۹ و ۲۰ و ۲۱ و ۲۲ و ۲۳ و ۲۴ و ۲۵ و ۲۶ و ۲۷ و ۲۸

ئەفسانەی مۆسیقیمان

ئەو ڕۆژانەی ئەو لە ماڵەوە بوو، ئەو ئاوازانەی دەژەند، هەموو ئاوازەکانی ئەو بە ئاوازی ئەو دەزانرا. ئەو ئاوازانەی ئەو

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أُكُلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٤١﴾ وَمِنَ الْأَنْعَامِ حَمُولَةً وَفَرْشًا كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿١٤٢﴾ ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ مِنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْزِ اثْنَيْنِ قُلْ آلذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ الْأُنْثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنْثَيَيْنِ نَبِّئُونِي بِعِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٤٣﴾ وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ آلذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ الْأُنْثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنْثَيَيْنِ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّاكُمُ اللَّهُ بِهَذَا فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٤﴾ قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنْزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤٥﴾ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفُرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِبَغْيِهِمْ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿١٤٦﴾ فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٤٧﴾ سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّى ذَاقُوا بَأْسَنَا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿١٤٨﴾ قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٤٩﴾ قُلْ هَلُمَّ شُهَدَاءَكُمُ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿١٥٠﴾ قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٥١﴾ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّى يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَى وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٢﴾ وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٥٣﴾ ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَعَلَّهُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٤﴾ وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٥٥﴾ أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أُنْزِلَ الْكِتَابُ عَلَى طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا وَإِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ ﴿١٥٦﴾ أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَى مِنْهُمْ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَّبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَنَجْزِي الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَنْ آيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ﴿١٥٧﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ﴿١٥٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿١٥٩﴾ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦٠﴾ قُلْ إِنَّنِي هَدَانِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيَمًا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٦١﴾ قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٢﴾ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٣﴾ قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى ثُمَّ إِلَى رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿١٦٤﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٦٥﴾

FREE PUBLIC LIBRARY SYDNEY 1869 NEW SOUTH WALES

NEW SOUTH WALES FREE PUBLIC LIBRARY SYDNEY

۱ ای تیوفلس، در کتاب اول خود درباره‌ی همه‌ی چیزهایی که عیسی از آغاز
۲ انجام داد و تعلیم داد، سخن گفتم، تا روزی که رسولان برگزیده‌ی خود را
۳ به قدرت روح‌القدس هدایت کرد و به آسمان برده شد. پس از رنج‌هایی که
کشید، خود را به رسولان زنده نشان داد و با دلایل بسیار ثابت کرد که
۴ زنده است. او چهل روز با آنان بود و درباره‌ی ملکوت خدا با ایشان سخن
۵ گفت. و در یکی از این روزها، وقتی با رسولان غذا می‌خورد، به آنان
دستور داد که از اورشلیم نروند و منتظر بمانند تا وعدهٔ پدر را که از
او شنیده بودند، دریافت کنند. عیسی گفت: «یحیی با آب تعمید می‌داد،
۶ اما شما در عرض چند روز دیگر با روح‌القدس تعمید خواهید یافت.»
۷ رسولان دور او جمع شدند و پرسیدند: «خداوندا، آیا در این زمان
۸ ملکوت را به اسرائیل برقرار می‌کنی؟» عیسی گفت: «زمان و وقت
آن را پدر به اختیار خود قرار داده است و شما نباید از آن آگاه
۹ باشید. اما وقتی روح‌القدس بر شما نازل شود، قدرت خواهید یافت و
شاهدان من خواهید بود، نه فقط در اورشلیم، بلکه در تمام یهودیه و
۱۰ سامره و تا دورترین نقاط جهان.» پس از گفتن این سخنان، در حالی که
۱۱ رسولان نگاه می‌کردند، به آسمان برده شد و ابری او را از نظر آنان
پنهان کرد. وقتی رسولان هنوز به آسمان خیره شده بودند، ناگهان دو
مرد با لباس سفید نزد آنان ظاهر شدند و گفتند: «ای مردان جلیل،
چرا ایستاده‌اید و به آسمان نگاه می‌کنید؟ این عیسی که از میان شما
به آسمان برده شد، همان‌طور که او را دیدید که به آسمان می‌رود،
همان‌طور نیز بازخواهد گشت.»

۱۲ آنگاه رسولان از کوهی که به کوه زیتون معروف است، به اورشلیم
۱۳ بازگشتند. این کوه نزدیک اورشلیم است، به فاصلهٔ یک روز راه. وقتی
به شهر رسیدند، به بالاخانه‌ای که در آن اقامت داشتند رفتند. نام
رسولان این‌ها بود: پطرس، یوحنا، یعقوب، اندریاس، فیلپس، توما،
برتولما، متی، یعقوب پسر حلفی، شمعون وطنی و یهودا پسر یعقوب.
۱۴ همه‌ی این رسولان با چند زن و با مریم مادر عیسی و برادران او
۱۵ یکدل و یکزبان به دعا مشغول بودند. در یکی از روزها، پطرس در
میان برادران ایستاد و گفت (تعداد کسانی که در آنجا جمع شده بودند
۱۶ حدود صد و بیست نفر بود): «ای برادران، لازم بود که آن نوشته‌ی
کتاب‌مقدس به انجام برسد که روح‌القدس از زبان داود درباره‌ی یهودا
که راهنمای کسانی شد که عیسی را دستگیر کردند، پیش‌گویی کرده
۱۷ بود. یهودا یکی از ما بود و در این خدمت سهم داشت.»
۱۸ (یهودا با پول پاداش شرارت خود زمینی خرید، اما سرنگون شد و
شکمش پاره شد و همه‌ی روده‌هایش بیرون ریخت.
۱۹ همه‌ی ساکنان اورشلیم از این ماجرا خبر دارند و آن زمین را به
زبان خود «حقل‌دما» یعنی «زمین خون» می‌نامند.)
۲۰ پطرس ادامه داد: «در کتاب مزامیر نوشته شده است: ‹خانه‌ی او
ویران شود و کسی در آن ساکن نگردد› و نیز: ‹دیگری مقام او را
۲۱ بگیرد›. پس باید یکی از کسانی که از آغاز با ما بوده‌اند، یعنی از
زمانی که یحیی تعمید می‌داد تا روزی که عیسی از ما جدا شد و به
۲۲ آسمان برده شد، جای یهودا را بگیرد و با ما شاهد قیام او باشد.»
۲۳ آنان دو نفر را پیشنهاد کردند: یوسف معروف به برسابا که لقب
۲۴ دیگرش یوستوس بود، و متیاس. سپس دعا کردند و گفتند: «خداوندا،
تو دل همه‌ی انسان‌ها را می‌شناسی، پس نشان بده که کدام یک از این
۲۵ دو نفر را برگزیده‌ای تا جای یهودا را در این خدمت رسولی بگیرد،
۲۶ خدمتی که یهودا به خاطر گناه خود آن را ترک کرد و به جای خود
رفت.» سپس قرعه انداختند و قرعه به نام متیاس افتاد و او به
جمع یازده رسول پیوست.

۲ وقتی روز پنجاهم فرا رسید، همه‌ی ایمانداران یکدل و یکجا
۲ جمع بودند. ناگهان صدایی از آسمان مانند وزش باد شدید
۳ شنیده شد و تمام خانه‌ای که در آن نشسته بودند پر شد. سپس
زبان‌هایی مانند شعله‌های آتش بر هر یک از آنان ظاهر شد و بر
۴ هر کدام قرار گرفت. همه از روح‌القدس پر شدند و به زبان‌های
۵ دیگر سخن گفتند، همان‌طور که روح به آنان قدرت می‌داد.
در اورشلیم یهودیان دیندار از هر ملتی زندگی می‌کردند که
۶ برای عید آمده بودند. وقتی این صدا بلند شد، جمعیت گرد آمد و
۷ همه حیران شدند، زیرا هر یک از آنان ایمانداران را می‌شنید که
۸ به زبان خود او سخن می‌گویند. همه متعجب و شگفت‌زده گفتند:
«مگر همه‌ی این‌ها که سخن می‌گویند جلیلی نیستند؟ پس چطور
۹ است که ما هر یک آنان را به زبان مادری خود می‌شنویم؟ ما
پارتی‌ها، مادی‌ها، عیلامی‌ها، ساکنان بین‌النهرین، یهودیه،
۱۰ کپدوکیه، پنطس، آسیا، فریگیه، پمفیلیه، مصر و نواحی لیبی
نزدیک قیروان، و نیز رومی‌های مقیم اینجا، چه یهودی و چه
۱۱ نومرید، کریتی‌ها و عربستانی‌ها، همه به زبان خود می‌شنویم که
۱۲ از اعمال عظیم خدا سخن می‌گویند.» همه حیران و سردرگم
۱۳ پرسیدند: «معنی این چیست؟» اما عده‌ای به تمسخر گفتند:
«اینها از شراب تازه مست شده‌اند.»

۱۴ آنگاه پطرس با یازده رسول دیگر ایستاد و با صدای بلند
۱۵ خطاب به جمعیت گفت: «ای یهودیان و ای همه‌ی ساکنان
اورشلیم، این را بدانید و به سخنان من گوش فرا دهید. این
مردم مست نیستند، چون هنوز فقط نه صبح است. بلکه آنچه
۱۶ می‌بینید همان است که یوئیل نبی درباره‌ی آن پیش‌گویی کرده
۱۷ بود: ‹خدا می‌گوید که در روزهای آخر چنین خواهد شد: از
روح خود بر همه‌ی انسان‌ها خواهم ریخت، و پسران و دختران
شما نبوت خواهند کرد، جوانان شما رؤیاها خواهند دید و
۱۸ پیران شما خواب‌ها خواهند دید. حتی بر غلامان و کنیزان
۱۹ خود در آن روزها از روح خود خواهم ریخت و آنان نبوت
۲۰ خواهند کرد. و در آسمان و بر زمین معجزاتی ظاهر خواهم
کرد: خون و آتش و ستون‌های دود. خورشید تاریک خواهد
شد و ماه به رنگ خون درخواهد آمد، پیش از آنکه روز
۲۱ عظیم و پرجلال خداوند فرا رسد. و هر که نام خداوند را
بخواند نجات خواهد یافت.›

۲۲ «ای مردان اسرائیل، این سخنان را بشنوید: عیسای ناصری
مردی بود که خدا او را در میان شما با معجزات و کارهای
عجیب و نشانه‌هایی که خدا به دست او انجام داد، همان‌طور
۲۳ که خود شما می‌دانید، تأیید کرد. این عیسی بنا بر نقشه و
علم ازلی خدا تسلیم شد، و شما او را به دست بی‌دینان
۲۴ میخکوب کردید و کشتید. اما خدا او را از مرگ برخیزانید و
رهایی بخشید، زیرا ممکن نبود که مرگ او را در بند نگه
۲۵ دارد. داود درباره‌ی او می‌گوید: ‹خداوند را همیشه پیش
روی خود می‌دیدم، زیرا او در دست راست من است تا
۲۶ نلغزم. پس دل من شاد است و زبانم به سرود آغاز کرد؛
حتی جسم من در امید آرام خواهد گرفت، زیرا تو جان مرا
در گور رها نخواهی کرد و نخواهی گذاشت قدوس تو
۲۷ فساد ببیند. راه‌های زندگی را به من نشان خواهی داد و
۲۸ مرا از شادی حضور خود پر خواهی ساخت.›

۲۹ «ای برادران، درباره‌ی پدر ما داود آزادانه با شما سخن
می‌گویم: او مرد و دفن شد و قبر او تا امروز در میان ما
۳۰ است. اما چون نبی بود و می‌دانست که خدا با سوگند به او
وعده داده است که یکی از نسل او را بر تخت او خواهد
۳۱ نشاند، پیش‌بینی کرد و درباره‌ی قیام مسیح گفت که او
نیز در گور رها نشد و بدنش فساد ندید.

۳۲ «این عیسی را خدا برخیزانید و ما همه شاهد آن هستیم.
۳۳ او اکنون به دست راست خدا بالا برده شده و روح‌القدس
موعود را از پدر دریافت کرده و آن را بر ما ریخته است،
۳۴ همان‌طور که خود شما می‌بینید و می‌شنوید. زیرا داود به
آسمان صعود نکرد، اما خود می‌گوید: ‹خداوند به خداوند
۳۵ من گفت: در دست راست من بنشین، تا دشمنانت را زیر
۳۶ پای تو بیفکنم.› پس تمام قوم اسرائیل یقین بدانند که
خدا همین عیسی را که شما بر صلیب کشیدید، هم خداوند
و هم مسیح ساخته است.»

۳۷ وقتی این سخنان را شنیدند، دلشان به شدت مضطرب شد و
به پطرس و سایر رسولان گفتند: «ای برادران، چه کنیم؟»
۳۸ پطرس پاسخ داد: «توبه کنید و هر یک از شما به نام عیسی
مسیح تعمید یابید تا گناهانتان آمرزیده شود، و روح‌القدس
۳۹ را دریافت خواهید کرد. زیرا این وعده برای شما و فرزندان
شما و برای همه‌ی کسانی است که دور هستند، یعنی برای
همه‌ی کسانی که خداوند خدای ما آنان را فرا خواند.»
۴۰ پطرس با سخنان بسیار دیگر شهادت داد و آنان را نصیحت
۴۱ کرد و گفت: «خود را از این نسل گمراه نجات دهید.»
پس کسانی که سخن او را پذیرفتند تعمید یافتند و در آن
روز حدود سه هزار نفر به جمع ایمانداران پیوستند.
۴۲ ایشان همواره در تعلیم رسولان و در مشارکت و پاره کردن
۴۳ نان و دعا پایدار بودند. همه دچار ترس شدند و رسولان
۴۴ معجزات و نشانه‌های بسیار انجام می‌دادند. همه‌ی
ایمانداران با هم بودند و همه چیز را با یکدیگر شریک
۴۵ بودند. املاک و دارایی خود را می‌فروختند و بین همه
۴۶ تقسیم می‌کردند، هر کس به اندازه‌ی نیازش. هر روز با
یکدل در حیاط معبد جمع می‌شدند و در خانه‌ها نان را
پاره می‌کردند و با شادی و سادگی دل غذا می‌خوردند،
۴۷ خدا را ستایش می‌کردند و نزد همه‌ی مردم محبوب بودند.
و خداوند هر روز بر شمار نجات‌یافتگان می‌افزود.

۳ روزی پطرس و یوحنا برای دعا به معبد می‌رفتند، در ساعت
۲ نماز سوم. مردی که از شکم مادر لنگ بود، هر روز او را
نزدیک دروازه‌ای از معبد که «دروازه‌ی زیبا» نامیده می‌شد،
۳ می‌آوردند تا از کسانی که وارد معبد می‌شدند صدقه بخواهد.
۴ وقتی پطرس و یوحنا را دید که می‌خواهند وارد معبد شوند،
۵ از آنان صدقه خواست. پطرس با یوحنا به او خیره شد و
۶ گفت: «به ما نگاه کن.» مرد با امید به آنان نگاه کرد،
۷ چون فکر می‌کرد چیزی به او خواهند داد. پطرس گفت:
«نقره و طلا ندارم، اما آنچه دارم به تو می‌دهم: به نام
۸ عیسی مسیح ناصری برخیز و راه برو!» سپس دست راست
او را گرفت و بلندش کرد. در همان لحظه پاها و مچ‌های
۹ مرد قوت گرفت، از جا پرید، ایستاد و شروع به راه رفتن
کرد. او با پطرس و یوحنا وارد معبد شد، راه می‌رفت و
۱۰ می‌جهید و خدا را ستایش می‌کرد. همه‌ی مردم او را دیدند
که راه می‌رود و خدا را ستایش می‌کند، و چون او را
شناختند که همان گدایی است که نزدیک دروازه‌ی زیبای
معبد می‌نشست، از دیدن آنچه برای او اتفاق افتاده بود
۱۱ حیران و متعجب شدند. مرد شفا یافته در حالی که پطرس و
یوحنا را در دالان معروف به دالان سلیمان گرفته بود، همه
۱۲ مردم با شگفتی زیاد نزد آنان دویدند. پطرس چون این را
دید، خطاب به مردم گفت: «ای مردان اسرائیل، چرا از این
ماجرا تعجب می‌کنید؟ چرا به ما خیره شده‌اید، گویی ما
۱۳ با قدرت یا تقوای خود این مرد را راه رفتن داده‌ایم؟ خدای
ابراهیم و اسحاق و یعقوب، خدای اجداد ما، پسر خود
عیسی را جلال داد، همان عیسی که شما او را تسلیم کردید
و در حضور پیلاطس انکار نمودید، در حالی که او تصمیم
۱۴ داشت آزادش کند. شما آن قدوس و عادل را انکار کردید و
۱۵ خواستار رهایی قاتلی شدید. شما رئیس حیات را کشتید،
اما خدا او را از مردگان برخیزانید و ما شاهد این حقیقت
۱۶ هستیم. به ایمان به نام عیسی، نام او این مرد را که
می‌بینید و می‌شناسید قوی ساخته است، و ایمانی که به
او دارد این شفا را در حضور همه‌ی شما به او بخشیده
است.

۱۷ «اکنون، ای برادران، می‌دانم که شما و رهبرانتان از روی
۱۸ نادانی چنین کردید. اما خدا آنچه را که از زبان همه‌ی
انبیا پیش‌گویی کرده بود، یعنی رنج‌های مسیح را، به
۱۹ این طریق به انجام رساند. پس توبه کنید و بازگردید تا
گناهانتان پاک شود، ۲۰ تا زمان‌های آسایش از جانب
خداوند فرا رسد و او عیسی را که از پیش برای شما
۲۱ برگزیده شده بود، یعنی مسیح را، بفرستد. اما آسمان باید
او را تا زمان بازگرداندن همه‌چیز در خود نگه دارد،
همان‌طور که خدا از زبان انبیای مقدس خود از دیرباز
۲۲ وعده داده است. موسی گفت: ‹خداوند خدای شما از میان
برادرانتان نبی‌ای مانند من برای شما برخواهد انگیخت؛
۲۳ به هر آنچه او به شما بگوید گوش فرا دهید. و هر که به
۲۴ آن نبی گوش ندهد، از میان قوم نابود خواهد شد.› و
سموئیل و همه‌ی انبیایی که پس از او آمدند، همگی از
۲۵ این روزها خبر داده‌اند. شما فرزندان انبیا و وارث
عهدی هستید که خدا با پدران ما بست، آنگاه که به
ابراهیم گفت: ‹از نسل تو همه‌ی قبایل زمین برکت
۲۶ خواهند یافت.› خدا نخست پسر خود را برخیزانید و او را
نزد شما فرستاد تا هر یک از شما را از راه‌های شرارت
خود بازگرداند و برکت بخشد.»

۴ وقتی پطرس و یوحنا با مردم سخن می‌گفتند، کاهنان و
سردار معبد و صدوقیان بر سر آنان ریختند، ۲ زیرا
خشمگین بودند که آن دو مردم را تعلیم می‌دهند و درباره‌ی
قیام مردگان در عیسی اعلام می‌کنند. ۳ پس آنان را
گرفتند و تا روز بعد در زندان نگه داشتند، چون شام
۴ شده بود. اما بسیاری از کسانی که سخن را شنیدند
ایمان آوردند، و تعداد مردان ایمان‌آورده به حدود پنج
هزار نفر رسید.

۵ روز بعد، رهبران یهود، مشایخ و علمای دین در اورشلیم
۶ گرد آمدند. حنا کاهن اعظم، قیافا، یوحنا، اسکندر و
۷ همه‌ی خویشاوندان کاهن اعظم نیز حاضر بودند. آنان
پطرس و یوحنا را در میان جمع ایستاندند و پرسیدند:
«به چه قدرت یا به نام چه کسی این کار را کردید؟»
۸ آنگاه پطرس، پر از روح‌القدس، به آنان گفت: «ای
۹ رهبران قوم و مشایخ، اگر امروز ما درباره‌ی کار نیکی که
به مرد بیماری شده و چگونه او شفا یافته است مورد
۱۰ بازجویی قرار می‌گیریم، ۱۰ پس همه‌ی شما و تمام قوم
اسرائیل بدانید که این مرد به نام عیسی مسیح ناصری
شفا یافته است، همان کسی که شما او را بر صلیب
کشیدید و خدا او را از مردگان برخیزانید. این مرد به
۱۱ نام او در حضور شما ایستاده و سالم است. ۱۱ این عیسی
همان سنگی است که شما سازندگان آن را بی‌ارزش
۱۲ شمردید، اما او سنگ اصلی زاویه شده است. ۱۲ نجات
در هیچ کس دیگر یافت نمی‌شود، زیرا در زیر آسمان
هیچ نام دیگری به انسان‌ها داده نشده که ما بتوانیم به
آن نجات یابیم.»

۱۳ وقتی اعضای شورا جرأت پطرس و یوحنا را دیدند و
دریافتند که آنان بی‌سواد و عامی هستند، تعجب کردند.
آنگاه آن دو را شناختند که با عیسی همراه بوده‌اند.
۱۴ اما چون مرد شفا یافته را در کنار آنان ایستاده دیدند،
۱۵ چیزی برای گفتن نداشتند. پس دستور دادند که آن دو
از شورا بیرون بروند، و با یکدیگر مشورت کردند.
۱۶ گفتند: «با این مردان چه کنیم؟ زیرا معجزه‌ای آشکار
از ایشان سر زده است که همه‌ی ساکنان اورشلیم از آن
آگاهند و ما نمی‌توانیم آن را انکار کنیم. ۱۷ اما برای
آنکه این خبر بیشتر در میان قوم پخش نشود، باید به
آنان هشدار دهیم که دیگر به هیچ کس به نام این
۱۸ شخص سخن نگویند.» پس آنان را فراخواندند و
۱۹ دستور دادند که به هیچ وجه به نام عیسی سخن نگویند
۲۰ و تعلیم ندهند. پطرس و یوحنا پاسخ دادند: «داوری
کنید که آیا در نظر خدا درست است که ما به شما
۲۱ گوش دهیم یا به خدا؟ ما نمی‌توانیم از گفتن آنچه
دیده و شنیده‌ایم خودداری کنیم.» ۲۱ آنان بار دیگر
ایشان را تهدید کردند و رها ساختند، زیرا نمی‌یافتند
چگونه آنان را مجازات کنند، چون همه‌ی مردم خدا را
۲۲ به خاطر آنچه رخ داده بود ستایش می‌کردند. ۲۲ مرد
شفا یافته بیش از چهل سال داشت.

۲۳ پس از رهایی، پطرس و یوحنا نزد دوستان خود رفتند و
آنچه را که رهبران قوم و مشایخ به ایشان گفته بودند
۲۴ بازگو کردند. ۲۴ چون شنیدند، همگی با یکدل خدا را
به آواز بلند خواندند و گفتند: «ای خداوند، تو آسمان و
زمین و دریا و هر آنچه در آنهاست آفریدی. ۲۵ تو به
روح‌القدس از زبان بنده‌ات پدر ما داود گفتی: ‹چرا
امت‌ها خشمگین شدند و قوم‌ها نقشه‌های باطل
۲۶ کشیدند؟ ۲۶ پادشاهان زمین برخاستند و حاکمان با
هم متحد شدند، بر ضد خداوند و بر ضد مسیح او.›
۲۷ زیرا واقعاً در این شهر هیرودیس و پنطیوس پیلاطس
با امت‌ها و قوم اسرائیل بر ضد عیسی، خادم مقدس تو
که او را مسح کردی، متحد شدند ۲۸ تا هر آنچه را که
دست و اراده‌ی تو از پیش مقرر کرده بود، به انجام
۲۹ رسانند. ۲۹ اکنون، ای خداوند، به تهدیدهای ایشان
نگاه کن و به بندگانت اجازه بده که با کمال جرأت
۳۰ کلام تو را اعلام کنند. ۳۰ دست خود را دراز کن تا
شفا و معجزات و نشانه‌ها به نام عیسی، خادم مقدس
۳۱ تو، انجام شود.» ۳۱ پس از دعا، جایی که گرد آمده
بودند لرزید و همه از روح‌القدس پر شدند و کلام
خدا را با جرأت اعلام کردند.

۳۲ جمع ایمانداران یک دل و یک جان بودند و هیچ کس
چیزی از اموال خود را از آن خود نمی‌دانست، بلکه
۳۳ همه چیز را با یکدیگر شریک بودند. ۳۳ رسولان با
قدرت عظیم شهادت به قیام خداوند عیسی می‌دادند و
۳۴ فیض عظیمی بر همه‌ی آنان بود. ۳۴ هیچ کس در میان
ایشان محتاج نبود، زیرا هر که صاحب زمین یا خانه
بود، آن را می‌فروخت و بهای آن را ۳۵ نزد پای
رسولان می‌گذاشت و به هر کس به اندازه‌ی نیازش
۳۶ داده می‌شد. ۳۶ یوسف که رسولان او را برنابا، یعنی
پسر تسلی، نامیده بودند، لاوی و اهل قبرس بود.
۳۷ او زمینی داشت که آن را فروخت و پول آن را نزد
پای رسولان گذاشت.

۵ اما مردی به نام حنانیا با همسرش سفیره زمینی
۲ فروختند، ۲ و با رضایت همسرش بخشی از بهای آن را
برای خود نگه داشت و بقیه را نزد پای رسولان گذاشت.
۳ پطرس گفت: «حنانیا، چرا شیطان بر دل تو چیره شده
است که به روح‌القدس دروغ گفتی و بخشی از بهای
۴ زمین را برای خود نگه داشتی؟ ۴ آیا پیش از فروش،
زمین از آن تو نبود؟ و پس از فروش، آیا پول آن در
اختیار تو نبود؟ چرا چنین کاری در دل خود کردی؟
۵ تو نه به انسان، بلکه به خدا دروغ گفتی.» ۵ چون
حنانیا این سخنان را شنید، بر زمین افتاد و جان داد.
و همه‌ی کسانی که شنیدند بسیار ترسیدند. ۶ جوانان
برخاستند، جسد او را پیچیدند، بیرون بردند و دفن
کردند.

۷ حدود سه ساعت بعد، همسر او که از ماجرا خبر نداشت
۸ وارد شد. ۸ پطرس از او پرسید: «آیا زمین را به این
مبلغ فروختید؟» او پاسخ داد: «بله، به همین مبلغ.»
۹ ۹ پطرس به او گفت: «چرا شما دو نفر با هم توافق
کردید که روح خداوند را بیازمایید؟ ببین، کسانی که
همسرت را دفن کردند، اکنون بر در هستند و تو را
۱۰ بیرون خواهند برد.» ۱۰ در همان لحظه او نیز نزد پای
او افتاد و جان داد. جوانان وارد شدند و او را مرده
یافتند، پس بیرون بردند و نزد شوهرش دفن کردند.
۱۱ و همه‌ی کلیسا و همه‌ی کسانی که این را شنیدند
بسیار ترسیدند.

۱۲ رسولان معجزات و نشانه‌های بسیاری در میان قوم
انجام می‌دادند. همه‌ی ایمانداران با یکدل در رواق
۱۳ سلیمان جمع می‌شدند. ۱۳ هیچ کس از دیگران جرأت
نمی‌کرد به آنان بپیوندد، اما مردم درباره‌ی ایشان
۱۴ بسیار سخن می‌گفتند. ۱۴ بر شمار مردان و زنانی که به
خداوند ایمان آوردند و به جمع ایمانداران پیوستند
۱۵ افزوده می‌شد. ۱۵ حتی بیماران را به کوچه‌ها
می‌آوردند و بر تختخواب‌ها و تشک‌ها می‌خواباندند تا
شاید وقتی پطرس عبور می‌کند، سایه‌ی او بر یکی از
۱۶ آنان بیفتد. ۱۶ مردم از شهرهای اطراف اورشلیم نیز
گرد می‌آمدند و بیماران و کسانی را که ارواح ناپاک
آزار می‌دادند می‌آوردند، و همه شفا می‌یافتند.

۱۷ آنگاه کاهن اعظم و همه‌ی یارانش، یعنی فرقه‌ی
صدوقیان، از حسادت پر شدند. ۱۸ پس رسولان را
گرفتند و در زندان عمومی انداختند. ۱۹ اما در شب،
فرشته‌ی خداوند درهای زندان را باز کرد و آنان را
بیرون آورد و گفت: ۲۰ «بروید و در معبد بایستید و
تمام این سخنان زندگی‌بخش را به مردم بگویید.»
۲۱ چون این را شنیدند، سحرگاه وارد معبد شدند و
شروع به تعلیم دادن کردند.

کاهن اعظم و یارانش آمدند و شورا، یعنی همه‌ی
مشایخ بنی‌اسرائیل، را فراخواندند و کسانی را نزد
زندان فرستادند تا رسولان را بیاورند. ۲۲ اما وقتی
ماموران رسیدند، زندان را بسته و نگهبانان را بیرون
در ایستاده یافتند، ولی چون در را گشودند، کسی را
۲۳ در آن نیافتند. ۲۳ پس برگشتند و گزارش دادند:
«زندان را با کمال احتیاط بسته یافتیم و نگهبانان را
بیرون در ایستاده، اما چون در را گشودیم، کسی را در
۲۴ آن نیافتیم.» ۲۴ چون سردار معبد و رؤسای کاهنان این
را شنیدند، درباره‌ی آنان دچار حیرت شدند و نمی‌دانستند
۲۵ چه خواهد شد. ۲۵ سپس کسی آمد و به آنان خبر داد:
«مردانی که در زندان انداختید، اکنون در معبد ایستاده
۲۶ و به مردم تعلیم می‌دهند.» ۲۶ آنگاه سردار با ماموران
رفت و بدون خشونت آنان را آورد، زیرا از مردم
۲۷ می‌ترسیدند که مبادا سنگسار شوند. ۲۷ پس رسولان را
آوردند و در حضور شورا نگه داشتند. کاهن اعظم از
۲۸ ایشان پرسید: ۲۸ «آیا به شما سخت قدغن نکردیم که
به این نام تعلیم ندهید؟ اما ببینید، شما اورشلیم را
پر از تعلیم خود کرده‌اید و می‌خواهید خون این مرد را
۲۹ بر گردن ما بیندازید.» ۲۹ پطرس و رسولان پاسخ دادند:
«ما باید از خدا اطاعت کنیم، نه از انسان.» ۳۰ خدای
پدران ما عیسی را برخیزانید، همان کسی که شما او را
۳۱ بر چوب دار آویختید و کشتید. ۳۱ خدا او را با قدرت
خود به دست راست خود بالا برد تا رهبر و نجات‌دهنده
باشد و به اسرائیل توبه و آمرزش گناهان عطا کند.
۳۲ ما و روح‌القدس که خدا به کسانی که از او اطاعت
می‌کنند عطا فرموده، شاهد این امور هستیم.»

۳۳ وقتی شورا این را شنید، خشمگین شد و می‌خواست
۳۴ رسولان را بکشد. ۳۴ اما فریسی‌ای به نام جمالیل که
معلم شریعت و محترم همه‌ی قوم بود، در شورا برخاست
و دستور داد که رسولان را برای مدتی بیرون ببرند.
۳۵ سپس گفت: «ای مردان اسرائیل، مراقب باشید که با
۳۶ این مردم چه می‌کنید. ۳۶ زیرا پیش از این زمان،
تئودا برخاست و ادعا کرد که کسی بزرگ است و
حدود چهارصد مرد به او پیوستند. اما او کشته شد و
همه‌ی پیروانش پراکنده و نابود شدند. ۳۷ پس از او،
یهودای جلیلی در روزهای سرشماری برخاست و
مردم را به دنبال خود کشید. او نیز هلاک شد و همه‌ی
۳۸ پیروانش پراکنده شدند. ۳۸ پس اکنون به شما
می‌گویم: از این مردان دست بردارید و آنان را رها
کنید، زیرا اگر این نقشه یا این کار از انسان باشد،
۳۹ خود به خود از بین خواهد رفت. ۳۹ اما اگر از خدا
باشد، نمی‌توانید آنان را نابود کنید، مبادا با خدا
جنگ کرده باشید.» ۴۰ شورا سخن او را پذیرفت و
رسولان را فراخواند و پس از تازیانه زدن، دستور داد
که به نام عیسی سخن نگویند و آنان را رها کرد.
۴۱ رسولان از حضور شورا شادمان بیرون رفتند، زیرا
خدا ایشان را شایسته دانسته بود که برای نام او
۴۲ رنج ببرند. ۴۲ و هر روز در معبد و در خانه‌ها از
تعلیم دادن و اعلام عیسی به عنوان مسیح باز
نایستادند.

۶ در آن روزها، وقتی شمار شاگردان رو به افزایش بود،
یونانی‌زبانان از عبرانی‌زبانان شکایت کردند که بیوه‌زنان
۲ آنان در توزیع روزانه‌ی غذا نادیده گرفته می‌شوند.
۳ پس آن دوازده رسول همه‌ی شاگردان را فراخواندند و
گفتند: «شایسته نیست که ما کلام خدا را رها کنیم و به
۴ سفره‌ها رسیدگی کنیم. ۴ پس ای برادران، از میان خود
هفت مرد نیک‌نام، پر از روح‌القدس و حکمت، برگزینید
تا این وظیفه را بر عهده بگیرند، و ما خود را وقف دعا
۵ و خدمت کلام خواهیم کرد.» ۵ این پیشنهاد همه را
خوش آمد و استیفان، مردی پر از ایمان و روح‌القدس،
و فیلپس، پروخورس، نیکانور، تیمون، پرمیناس و
نیکولاس، یهودی‌ای از اهالی انطاکیه که به یهودیت
۶ گرویده بود، را برگزیدند. ۶ آنان را نزد رسولان
آوردند و رسولان دعا کردند و دست بر ایشان نهادند.
۷ کلام خدا گسترش می‌یافت و شمار شاگردان در
اورشلیم بسیار افزوده می‌شد، و گروه بزرگی از کاهنان
۸ نیز ایمان آوردند. ۸ استیفان، پر از فیض و قدرت،
۹ معجزات و نشانه‌های بزرگی در میان قوم انجام می‌داد.
۹ اما برخی از اعضای کنیسه‌ای که به کنیسه‌ی آزادگان
معروف بود، و نیز مردمانی از قیروان و اسکندریه و
کیلیکیه و آسیا، برخاستند و با استیفان بحث کردند.
۱۰ ۱۰ اما نتوانستند در برابر حکمت و روحی که او با
۱۱ آن سخن می‌گفت مقاومت کنند. ۱۱ پس افرادی را
پنهانی واداشتند که بگویند: «ما شنیده‌ایم که او
۱۲ سخنان کفرآمیز علیه موسی و خدا می‌گوید.» ۱۲ مردم
و مشایخ و علمای دین را برانگیختند، بر او هجوم
آوردند، او را گرفتند و به شورا بردند. ۱۳ شاهدان
دروغین برخاستند و گفتند: «این مرد بی‌وقفه سخنان
۱۴ کفرآمیز علیه این مکان مقدس و شریعت می‌گوید.
۱۴ ما شنیده‌ایم که می‌گوید عیسای ناصری این مکان را
ویران خواهد کرد و رسوم و آیینی را که موسی به ما
۱۵ داده است تغییر خواهد داد.» ۱۵ همه‌ی اعضای شورا
که به استیفان خیره شده بودند، چهره‌ی او را مانند
چهره‌ی فرشته‌ای دیدند.

۷ کاهن اعظم پرسید: «آیا این سخنان درست است؟»
۲ استیفان پاسخ داد: «ای برادران و پدران، گوش فرا
دهید. خدای جلال بر پدر ما ابراهیم ظاهر شد، وقتی
هنوز در بین‌النهرین بود، پیش از آنکه در حاران
۳ ساکن شود. ۳ خدا به او گفت: ‹از سرزمین و خویشان
خود بیرون برو و به سرزمینی که به تو نشان خواهم
۴ داد برو.› ۴ پس ابراهیم از سرزمین کلدانیان بیرون
رفت و در حاران ساکن شد. پس از مرگ پدرش، خدا
۵ او را از آنجا به این سرزمین که اکنون در آن ساکنید
کوچ داد. ۵ خدا به او میراثی در آن نداد، حتی به
اندازه‌ی جای پا، اما وعده داد که آن را به او و
۶ فرزندانش پس از او خواهد داد، هرچند در آن زمان
۷ ابراهیم فرزندی نداشت. ۶ خدا چنین گفت: ‹فرزندان
او در سرزمینی بیگانه غریب خواهند بود و مردم آن
سرزمین آنان را به بردگی خواهند گرفت و چهارصد
۸ سال بر آنان ستم خواهند کرد. ۷ اما من بر ملتی که
آنان را به بردگی گرفته است داوری خواهم کرد، و
پس از آن فرزندان او بیرون خواهند آمد و در این
۹ مکان مرا عبادت خواهند کرد.› ۸ خدا با ابراهیم
عهد ختنه را بست، و ابراهیم اسحاق را ختنه کرد در
روز هشتم، و اسحاق یعقوب را، و یعقوب دوازده
۱۰ پدر قبیله‌ی اسرائیل را. ۹ پدران یوسف از روی
حسادت او را به مصر فروختند، اما خدا با او بود
۱۱ ۱۰ و او را از همه‌ی سختی‌هایش رهایی بخشید. او
فیض و حکمت در حضور فرعون، پادشاه مصر، به او
عطا کرد، و فرعون او را بر مصر و بر تمام خاندان
۱۲ خود حاکم ساخت. ۱۱ سپس قحطی و سختی بزرگی
بر تمام مصر و کنعان آمد، و پدران ما غذایی نیافتند.
۱۳ ۱۲ یعقوب چون شنید که در مصر گندم هست،
پدران ما را برای بار نخست فرستاد. ۱۳ در بار دوم،
یوسف خود را به برادرانش معرفی کرد و خاندان او
۱۴ به فرعون شناسانده شد. ۱۴ یوسف فرستاد و پدرش
یعقوب و تمام خویشاوندانش، هفتاد و پنج نفر، را
۱۵ فراخواند. ۱۵ یعقوب به مصر رفت و خود و پدران ما
۱۶ در آنجا درگذشتند. ۱۶ جسد آنان را به شکیم بردند و
در آرامگاهی که ابراهیم از پسران حمور در شکیم به
قیمت نقره خریده بود، دفن کردند.

۱۷ «چون زمان وعده‌ای که خدا به ابراهیم داده بود
نزدیک شد، قوم ما در مصر رشد و تکثیر یافتند
۱۸ ۱۸ تا پادشاه دیگری بر مصر حکومت کرد که یوسف
۱۹ را نمی‌شناخت. ۱۹ او با حیله‌گری با قوم ما رفتار کرد
و بر پدران ما ستم روا داشت و آنان را مجبور کرد
۲۰ نوزادان خود را بیرون بیندازند تا زنده نمانند.
۲۰ در آن زمان موسی متولد شد و در نظر خدا بسیار
زیبا بود. او سه ماه در خانه‌ی پدرش پرورش یافت.
۲۱ ۲۱ وقتی او را بیرون انداختند، دختر فرعون او را
برداشت و مانند پسر خود بزرگ کرد. ۲۲ موسی در
تمام حکمت مصریان تعلیم یافت و در سخن و عمل
۲۳ توانا بود. ۲۳ «چون چهل سال از عمرش گذشت،
تصمیم گرفت از برادران خود، بنی‌اسرائیل، دیدن
۲۴ کند. ۲۴ وقتی یکی از آنان مورد ظلم قرار گرفت،
موسی از او دفاع کرد و انتقام مظلوم را گرفت و
۲۵ مصری را کشت. ۲۵ او گمان می‌کرد برادرانش
خواهند فهمید که خدا به دست او رهایی به آنان
۲۶ عطا می‌کند، اما آنان نفهمیدند. ۲۶ روز بعد، وقتی
دو نفر از بنی‌اسرائیل با هم دعوا می‌کردند، موسی
نزد آنان رفت و کوشید صلح برقرار کند و گفت:
‹ای مردان، شما برادرید، چرا به یکدیگر ظلم
۲۷ می‌کنید؟› ۲۷ اما آن که به همسایه‌اش ظلم می‌کرد،
موسی را کنار زد و گفت: ‹چه کسی تو را بر ما
۲۸ حاکم و داور ساخته است؟ ۲۸ آیا می‌خواهی مرا
۲۹ بکشی همان‌طور که دیروز مصری را کشتی؟›
۲۹ موسی با شنیدن این سخن گریخت و در سرزمین
مدیان غریب شد و در آنجا صاحب دو پسر گردید.
۳۰ ۳۰ «چهل سال گذشت تا فرشته‌ای در بیابان کوه
سینا

ਸਾਹਿਤਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸਭਾ ਵਿਚ ਸਾਹਿਤ ਦੀ ਚਰਚਾ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਹੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਸਾਹਿਤ ਦੀ ਚਰਚਾ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਚਾਹ ਦੀ ਚਰਚਾ ਵੀ ਹੋਣ ਲੱਗ ਪਵੇ ਤਾਂ ਸਾਹਿਤਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸਭਾ ਦੀ ਸ਼ੋਭਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ, ਸਗੋਂ ਚਾਹ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਦੀ ਸ਼ੋਭਾ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਹਿਤਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸਭਾ ਵਿਚ ਚਾਹ ਦੀ ਚਰਚਾ ਹੋਣ ਲੱਗ ਪਵੇ ਤਾਂ ਸਮਝ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਹਿਤ ਦੀ ਚਰਚਾ ਦੇ ਦਿਨ ਲੱਦ ਗਏ ਹਨ, ਹੁਣ ਚਾਹ ਦੀ ਚਰਚਾ ਦਾ ਯੁੱਗ ਆ ਗਿਆ

NEW SOUTH WALES
FREE
PUBLIC LIBRARY
SYDNEY
1869

R 52 5

Mandekou Testament
part 5

Mandekou
Testament
Vol. 2